NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinătate 50
Şese lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un număr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III. . . . . . 2.— leĭ »
» » » II. . . . . . 3.— leĭ »
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureşti, 1 Maiŭ 1891

SUVERANITATEA-MINCIUNA

Am avut de multe orĭ ocazie de a arĕta cât preţuieşte mult trîmbiţata Suveranitate a Poporuluĭ. Ceĭ care 'şĭ daŭ seamă de mersul lucrurilor ştiŭ şi la ce se reduce ea în statul de azĭ. Dovezĭ multe n'avem nevoie să maĭ aducem. Viaţa noastră publică furnică de ele şi necredincioşiĭ n'aŭ de cât să se uite de jur împrejur. E trist dar adevĕrat: suveranitatea poporuluĭ este o minciună suverană. Căcĭ, întâĭ această presupusă suveranitate poporul o exercitează prin Parlamente care în genere alese fiind prin corupţiune de tot soiul nu sunt şi nu pot fi expresiunea voinţeĭ norodului, şi al doilea, înaintea suveranităţeĭ poporuluĭ are întâitate — în monarhiile constituţionale — suveranitatea unuĭ cap încoronat. Că doĭ suveranĭ nu pot să existe într'unul şi acelaş stat; că unul va căuta să paralizeze pe cel l'alt—interesele opuse fiind date —e clar. Că suveranitatea capuluĭ încoronat face ilusorie suveranitatea poporuluĭ, despre asta credem iar că nu e nevoie a maĭ pierde un cuvênt. Ar fi maĭ logic—de sigur—ca voinţa poporuluĭ să se opuie voinţeĭ unuĭ singur om.

In Monarhiile constituţionale însă aceasta este cu neputinţă. De aceia noĭ ne aflăm într'un cerc vicios şi suntem curat numaĭ prada uneĭ iluziunĭ când ne mândrim cu suveranitatea noastră.

Ca să vorbim de cea maĭ proaspătă actualitate. Nimenuĭ, de pildă, nu'ĭ va trăsni prin cap de a zice că rezultatul ultimelor alegerĭ de la noĭ este expresiunea voinţeĭ libere a poporuluĭ nostru. Ele sunt rezultatul altor factorĭ, a unor factorĭ care sunt o ruşine şi o degradare pentru viaţa noastră politică. Aceasta o ştie, credem, foarte bine şi M. S şi D. General Florescu; aceasta o ştie şi poporul însuşĭ. Rezultatul acestor alegerĭ nu este şi nicĭ nu poate fi expresia libereĭ voinţĭ a maselor, căcĭ în ruptul capuluĭ nu putem crede că Programul Generaluluĭ Florescu — Biserica şi Şcoala — ridiculizat şi definit în destul, să fi electrizat mulţimea aşa ca săĭ fi dat o majoritate pe baza aceasta. Suntem zeloşĭ apărătorĭ aĭ şcoaleĭ, aĭ lumineĭ. Dar acolo unde şcoala merge mână'n mână cu biserica — Geologia cu creaţiunea lumeĭ în 6 zile, origina darviniană a omuluĭ cu fabricarea luĭ din lut, suveranitatea poporuluĭ cu aceia a unuĭ singur om, suveranitate sancţionată de biserică.

Acolo noĭ vedem numaĭ contrazicerĭ în dauna adevĕruluĭ, o babilonie, un regres, ignoranţă.

Nu maĭ vorbim că într'un asemenea program nu încape nicĭ o chestie de ordin social-economic, chestiunĭ care sunt azĭ cele maĭ arzĕtoare. De aceea noĭ vom combate din toate puterile un asemenea program ridicul şi trist.

Ridicul şi trist! Nu'ĭ aşa că ne exprimăm prea blajin, prea modest, prea convenţional? Dar alegerea cuvintelor n'are de a face nimic şi noĭ nu dorim să facem impresie cu şi prin ele.

Am fi cu totul descurajaţĭ dacă am fi convinşĭ că poporul şĭ-a ales mandatariĭ ceĭ noĭ pe baza unuĭ ast-fel de zeroprogram. Am fi descurajaţĭ dar n'am desnădăjduĭ. Insă doĭ factorĭ maĭ cu seamă aŭ împiedicat pe popor a'şĭ exercita Suveranitatea sa aşa cum îĭ dictează interesele: votul restrîns şi îndirect şi corupţia administrativă care de alt-fel nu'ĭ de cât o consecinţă naturală a sistemuluĭ nostru electoral.

De aceea aŭ căzut la aceste alegerĭ bărbaţĭ convinşĭ, de principiĭ, oamenĭ statornicĭ cu programe politice şi social-economice bine definite şi chibzuite, amicĭ aĭ poporuluĭ suferind, oamenĭ carĭ se străduesc a ţinea pas cu mersul timpuluĭ, pĕtrunşĭ de nevoile şi cerinţele noastre, bărbaţĭ, în fine, a căror trecut ne garantează statornicia în convingerĭ şi persistenţă în lupta pentru binele tuturor. Sunt însă învingĕtorĭ carĭ aŭ tot cuvîntul de a se ruşina de victoria repurtată şi învinşĭ carĭ pot merge cu fruntea sus. La aceştĭ din urmă numĕrăm pe mulţĭ dintre ceĭ căzuţĭ la ultimele alegerĭ.

*

Obiectul articoluluĭ nostru de azĭ nu e nicĭ de cum — cum s'ar părea la prima vedere — rezultatul alegerilor noastre parlamentare şi zeroprogramul conservator. Am vorbit despre acestea numaĭ ca de o dovadă strălucită că suveranitatea poporuluĭ în monarhia constituţională este o colosală minciună. Ne grăbim însă a adăoga cu toată francheţa că şi republica modernă dă destule dovezĭ în acelaşĭ sens de şi într'însa nu există nicĭ un conflict şi nicĭ un contrast între — permite-ţĭ-mĭ un non sens — *suveranitatea suverană a unuĭ suveran* şi într'aceia a poporuluĭ. O dovadă irefutabilă de suveranitate a dat maĭ zilele trecute şi Impĕratul Germanieĭ într'un discurs de tot caracteristic ţinut la Düsseldorf. Suntem siguri că Wilhelm II cunoaşte logica luĭ Talleyrand care zice că cuvintele sunt inventate spre a ascunde în dosul lor gândurile... Cu toate acestea e de observat că Monarhuluĭ german îĭ e pe limbă ceea ce îĭ e şi pe inimă. Nĭ se pare că între monarhĭ el este oratorul cel maĭ limbut. Cuvintările sale sunt însă maĭ în tot-d'auna remarcabile şi însemnate. Aşa şi cea din urmă. Asigurările sale de pace sunt frumoase; şi maĭ frumoasă e declaraţia sa: „*Aşĭ voi ca pacea Europeĭ să depindă numaĭ de mine şi vĕ asigur că nu va maĭ fi turburată*“. Poate să fie foarte bine ca pacea să depindă numaĭ de Wilhelm al II-lea. Dar principiul după care soarta lumeĭ întregĭ să depindă de capriciul unuĭ singur om este cel maĭ periculos. Fie-care pagină de Istorie ne învaţă aceasta şi de aceea îl şi combatem. Maĭ caracteristică însă de cât această declaraţiune este cea din urmă: „*Un singur stăpân există în Germania şi acesta sunt Eŭ!*“

Să nu se crează că acest principiŭ este numaĭ al luĭ Wilhelm al II-lea. Toţĭ monarhiĭ gândesc aşa şi 'şĭ exercitează funcţiunile lor în acest sens şi în conformitate cu acest principiŭ — dacă princip este — numaĭ nu îndrăznesc a o declara pe faţă. Curios este numaĭ un lucru: că toţĭ aceştĭ Suveranĭ ştiŭ a striga la nevoe pe toate tonurile că eĭ nicĭ nu sunt Suveranĭ, ci numaĭ primiĭ cetăţenĭ, primiĭ patrioţĭ în ţară!

Lumea să judice: cine e suveran şi stăpân într'o ţară, poporul saŭ monarhul? Cititoriĭ să mediteze dacă aceste două suveranităţĭ se întregesc cum pretind mulţĭ şi înainte de toate dacă ele pot armoniza.

Amicilor suveranităţiĭ poporuluĭ însă le zicem: Aveţĭ un ideal mare şi frumos; aveţĭ o inimă mare şi generoasă şi care se strînge de durere la vederea mizerieĭ ce rezultă *tocmaĭ* din faptul că poporul nu e stăpân pe voinţa sa. Luptaţĭ fără preget, nu vĕ legănaţĭ în iluzia că poporul e deja Suveran, nu dormiţĭ până când nu veţi vedea idealul vostru realizat, pe deplin realizat spre binele şi fericirea tuturor.

Rĕsplata voastră va fi nemĕsurată, ea rezidă în izbânda cauzeĭ poporuluĭ.

Cer-Negură

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, primministru al M. S. Domnitoruluĭ, Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este aşezĕmântul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

O Nouă Hoţie

Citesc în *Românul*:

Foile din Viena şi Buda-Pesta aduc amănunte despre nişte sustragerĭ ce zic că s'aŭ comis la lucrările de fortificaţiunĭ din Bucureştĭ.

Sumele sustrase se urcă până la **două milioane**.

Maĭ mult s'a furat, scriŭ ele, la secţia unde se lucrează cu var şi la transportul varuluĭ idraulic.

Autorul principal al sustrageriĭ ar fi un inginer, anume Mentil, care însă a reuşit să fugă.

S'aŭ arestat însă doĭ ofiţerĭ de la geniŭ şi un funcţionar.

Ce zice, ce face Streinul de pe Tron, Autorul acestuĭ murdar gheşeft, acesteĭ infame trădărĭ naţionale?

Ce zice, ce face Generalul Iacob Lahovary susţiitorul şi admiratorul acestor fortificărĭ?

Ce zice, ce face Generalul Berendeĭ care conduce aceste lucrărĭ?

Si se găsesc în această nenorocită ţară oamenĭ carĭ voesc a serba 25 de anĭ aĭ acesteĭ nefaste şi ruşinoase Domniĭ!

Politicianĭ fără inimă, fără conştiinţă, fără scrupul, demne unelte ale Mareluĭ Corupĕtor, ruşinea ruşinilor în familia Suveranilor.

A. V. B.

Atentatul contra Ţareviciuluĭ

VIENA, 30 Aprilie. — Se află din Tokio cu data de 11 Maĭ că marele duce moştenitor al Rusieĭ a fost lovit de un japonez cu o lovitură de sabie aproape de Kioto; rana nu pune viaţa mareluĭ duce în primejdie.

LONDRA, 30 Aprilie. — *Agenţia Reuter* află din Iokohama că marele duce moştenitor al Rusieĭ este rănit într'un mod grav. Criminalul este un fanatic care a dat Ţareviciuluĭ o lovitură primejdioasă în cap.

WASINGTON, 30 Aprilie. — Informaţiunile primite la legaţiunea japoneză zic că atentatul s'a făcut la Otsu pe lacul Biva, la 12 mile de Kioto.

Intrunirea guvernamentală

Aseară s'aŭ întrunit în una din salele de jos ale palatuluĭ băilor Eforieĭ deputaţiĭ şi senatoriĭ, convocaţĭ de guvern.

Este de observat, că nu toţĭ invitaţiĭ eraŭ guvernamentalĭ, căcĭ primiseră invitaţiunĭ şi oamenĭ cunoscuţĭ ca adversarĭ aĭ actualuluĭ guvern, dar carĭ se aleseseră în alianţă cu prefecţiĭ.

Eraŭ de faţă vr'o 130 de deputaţĭ şi senatorĭ.

Pe la orele 9 jumĕtate întrunirea se deschise sub preşidenţia D-luĭ Al. Florescu, senator, care dădu cuvîntul frateluĭ sĕŭ.

Generalul Florescu, după ce ură bună venire noilor deputaţĭ, făcu apel la unirea şi solidaritatea tuturor conservatorilor, după exemplul liberalilor, carĭ, graţie unireĭ şi disciplineĭ lor, aŭ putut rezista până acum în mijlocul unor timpurĭ de restrişte mare.

Primul ministru dădu a înţelege elementelor concentrate, că le-ar primi cu braţele deschise şi le-ar oferi poziţiunĭ înalte. Junimiştilor însă, le tăgădui dreptul la existenţă.

D-sa îndemnă pe senatorĭ să se grăbească a'şĭ alege preşedintele azĭ saŭ mâine. Pentru aceasta, îĭ rugă să se întrunească azĭ în biblioteca Senatuluĭ şi să se înţeleagă asupra candidatuluĭ la preşidenţie. D-sa va fi de faţă. De asemenea, rugă pe deputaţĭ să se întrunească din noŭ astă-seară în acelaş loc, pentru a desemna persoanele carĭ vor forma biuroul Camereĭ.

D. *Aristid Pascal* caută să facă teoriĭ asupra nevoeĭ ce este în Ţara românească de un partid conservator şi ajunse la concluzia că partidul conservator este cel maĭ necesar, este chiea bolteĭ Statuluĭ român.

Cu aceasta se încheie întrunirea.

D-niĭ N. Blaremberg, Dobrescu-Argeş şi alţĭ puritanĭ aŭ asistat la întrunire ca soldaţĭ aĭ guvernuluĭ.

A lipsit D. Lascar Catargiu, care e bolnav şi.. Beizadeaoa.

Reporter.

TELEGRAME

PARIS, 30 Aprilie.—*Camera.* — D-nu Chiche vrea să interpeleze guvernul asupra faptuluĭ că trupele aŭ tras asupra manifestanţilor din Fourmies fără să fi făcut maĭ înainte somaţiunile legale. D-nu Falière cere amânarea eĭ pentru o lună. Camera aprobă.

VIENA, 30 Aprilie.— *Noua Presă Liberă* află că trupele aŭ trebuit să fie consemnate la Lisabona şi la Oporto spre a proteje băncile carĭ sunt ameninţate.

BERLIN, 30 Aprilie.—Camera Seniorilor a adoptat, cu 123 voturĭ contra 41, redactarea Camereĭ deputaţilor pentru paragraful impozituluĭ asupra veniturilor.

LONDRA, 30 Aprilie.—Camera Comunelor a adoptat expulsarea din sînul eĭ a deputatuluĭ Werney; D-nu Schmidh a fost reales în unanimitate în Londra-Strand.

SOFIA, 30 Aprilie. — D-nu Burian, agent al Austro-Ungarieĭ, s'a întors din concediŭ.

Revizuirea Constituţieĭ Belgiane

BRUXEL, 30 Aprilie.—*Adunarea generală a Uniuneĭ liberale din Bruxel, a decis să invite pe guvern şi Camere a asigura pacea publică prin declaraţiunĭ repezĭ şi limpezĭ asupra revizuireĭ. Adunarea va trimite 3 delegaţĭ Regeluĭ, pentru a-l ruga să uzeze de influenţa sa asupra guvernuluĭ în acest sens.*

Lipsa de memorie

Citesc pe prima pagină al ziarului *Bucarest* de alaltă erĭ, următoarele rândurĭ:

Votul Senatuluĭ, care a adus retragerea cabinetuluĭ Manu, a dat **în mod logic** *loc la formarea ministeruluĭ actual, sub preşedinţa Generaluluĭ Florescu.*

In mod logic! Aceste treĭ cuvinte sunt rezultatul uneĭ complecte lipse de memorie, saŭ sunt expresiunea culmeĭ naivităţeĭ.

Cum! — Prezenţa Generaluluĭ Florescu pe fotoliul preşidenţial al Senatuluĭ reprezintă voinţa majorităţeĭ liberal-conservatoare al maturuluĭ corp?

Cum!— Votul care a adus căderea ministeruluĭ Manu era un vot de blam dat de majoritatea liberal-conservatoare a Senatuluĭ?

Nu ştiŭ oare confraţiĭ meĭ de la ziarul *Bucarest*, ca şi mine, că, fără acele 25 de voturĭ liberali-naţionalĭ, Generalul Florescu nu ar fi urcat treptele preşidenţieĭ Senatuluĭ?

Nu ştiŭ oare confraţiĭ meĭ de la ziarul *Bucarest*, ca şi mine, că, fără acele 25 de voturĭ liberali-naţionalĭ, cabinetul Manu ar fi încă la putere?

Ce rĕmâne acum din aceste treĭ cuvinte **în mod logic**?

Dacă cred confraţiĭ meĭ că lectoriĭ ziaruluĭ *Bucarest* — dintre carĭ fac şi eŭ parte — pot mistui o aşa flagrantă falşificare a unor fapte recente, se înşală amar.

Ştim cu toţiĭ că Generalul Florescu a fost chemat la Palat, şi a format ministerul, într'un mod cu totul anti-constituţional.

Poftească Generalul Florescu la Senat, şi ceară voturile maturuluĭ Corp, pentru a urca din noŭ treptele preşidenţieĭ. De sigur nu va obţine majoritatea, ba nicĭ o impozantă minoritate.

Dovada, că ceia ce susţin este purul adevĕr, o va vedea bătrânul Catargiu cât de curând, prin greutăţile ce va întâmpina la Senat, şi atuncĭ confratele meŭ de la *Bucarest* va fi silit să mărturisească că *lipsa de memorie* saŭ *culmea naivităţeĭ* aŭ fost apreciarĭ întemeiate pe realitate.

A. V. B.

Viaţa Literară

XIII

Memoriile şi corespondenţele literare.

Vremurile din urmă sunt remarcate, în Franţa, prin apariţiunea a numeroase volume de domeniul literatureĭ personale. Nu e nevoĭe să lămuresc că literatura personală are ca înţeles toate acele paginĭ în care scriitoriĭ îşĭ însemnează cele maĭ intime şi sincere cugetărĭ, simţirĭ şi impresiunĭ; şi pe carĭ, ceĭ maĭ mulţĭ dintr'înşiĭ le lasă a fi publicate *post-mortem*. In general, ast-fel de note pun maĭ clar în lumină adevĕratul temperament al scriitoruluĭ, şi ridică perdeaua care ascundea culisele vieţeĭ luĭ intime. De netăgă-

duit, că operile de literatură personală prezintă mult interes, maï ales pentru criticiĭ carĭ studiază operile acelor scriitorĭ.

Un poet, un romanţier, un autor dramatic, orĭ-cât şi-ar amesteca *eul* lor în operile ce le vor produce, totuşĭ rĕmâne dintr'însul o mare parte necunoscută. Şi dacă este maĭ uşor să înţelegĭ caracterul şi temperamentul unuĭ poet din versurile luĭ lirice, cu atât maĭ greŭ va fi să le distingĭ la aceĭ romanţierĭ carĭ caută a fi *impersonalĭ*, cum era Flaubert, cum este astă-zĭ Zola.

Dar nu tocmaĭ temperamentele de artiştĭ ne tentează să le descoperim într'o literatură personală. Rĕmâne curiozitatea şi interesul de a cunoaşte viaţa intimă a lor în cele maĭ tainice unghiurĭ.

Printre acele volume de literatură personală, apărute în timpiĭ din urmă în Franţa, cele carĭ atrag maĭ mult atenţiunea lumeĭ literare sunt: *Jurnalul* fraţilor Goncourt; *Confesiunile* D-luĭ Arséne Houssaye şi *Corespondenţa* luĭ Gustav Flaubert. Socotesc că nu e de folos să maĭ adaog că printre asemenea scrierĭ nu pot intra toate aberaţiunile şi minciunile pe care mediocrităţile le intitulează maĭ în totd'auna *Amintirĭ*, şi în care ni se povestesc cele maĭ ticăloase şi stupide întâmplărĭ închipuite din viaţa lor.

Citirea *operelor intime* ale marilor scriitorĭ m'a impresionat tot-d'auna ca ceva profund, misterios şi adorabil de intim. Pare că intri în năuntrul unor universurĭ unde palpită lumĭ întregĭ de simţirĭ şi gândurĭ.

O confesiune are nu ştiŭ ce parfum de tristeţe, nu ştiŭ ce armonie caldă şi înduĭoşătoare, ca o rugăciune şoptită în extazul uneĭ durerĭ supreme.

Este o nevoĭe năuntrică, un fel de plăcere uşurătoare a te mărturisi, a'ţĭ povesti propria ta viaţă. S'ar crede că este o vanitate dorinţa aceasta de-a te confesa, dar găsesc că nimic nu e maĭ sincer şi maĭ puţin vanitos. *Confesiunile* se scriŭ sub forma corespondenţelor pe care scriitorul le trimite către cele maĭ intime persoane ale sale *(cum sunt scrisorile luĭ Flaubert)*; saŭ în paginile discrete ale unuĭ jurnal în care se însemnează zilnic impresiunĭ, observaţiunĭ şi întâmplărĭ, chiar în noaptea zileĭ aceleĭa, *(cum este jurnalul fraţilor Goncourt)*; alte-orĭ, ele aŭ un cadru maĭ dezvoltat, şi atuncĭ confesorul nu se are în vedere numaĭ pe el, ci şi epoca cu maĭ toţĭ oameniĭ eĭ marĭ, în care a trăit *(cum sunt confesiunile luĭ Arsène Houssaye)*.

In confesiunĭ, adese-orĭ, un scriitor apare subt un aspect psichologic deosebit de cum părea în operile sale impersonale.

Puternicul şi recele pesimist Flaubert se arată în *corespondenţele* sale dulce, visător şi une-orĭ de o tandreţe lamartiniană. Maĭ mult, acest colos normand, cu nervĭ de fată anemică, în scrisorĭ îşĭ confesează multe rîndurĭ de iubire, pe care crezĭ că le-ar fi scris un Musset voluptos, la doĕ-zecĭ de anĭ.

Prin aceste destăinuirĭ intime şi sincere, un critic literar poate ajunge maĭ lesne a statornici soluţia problemelor sociale şi psichologice ce se reliefează în opera aceluĭ autor. Confesiunile sunt cel maĭ sigur şi clar material de care un critic se poate servi în analizele şi studiile sale sociale şi estetice asupra autorilor.

Astfel de *confesiunĭ* sunt foarte numeroase în literaturile străine.

In literatura românească aproape ele nu există. Este nespus de uimitor faptul că nicĭ unul din scriitoriĭ noştriĭ nu ne-a lăsat cel puţin un volum de confesiunĭ. Pe icĭ, pe colea, o notă, o schiţă, o amintire simplă; dar nimic din viaţa lor intimă şi socială. Nimenĭ nu cunoaşte viaţa luĭ Bolintineanu, nicĭ pe a luĭ Alexandrescu, nicĭ pe a luĭ Alexandri, nicĭ pe a luĭ Depărăţeanu, nicĭ pe a luĭ Eminescu. Şi n'ar fi fost oare interesant şi plăcut să cunoaştem confesiunile politice şi intime ale luĭ Bolintineanu? impresiunile luĭ Deparaţeanu? viaţa zbuciumată, tristă şi tainică a luĭ Eminescu?

Nicĭ unul dintre eĭ nu ne-a lăsat nimic despre eĭ. Care să fie cauza? îţĭ vine să te întrebĭ. E greŭ de rĕspuns. Poate un fel de nepăsare către propia lor viaţă, poate acea indolenţă melancolică ce este caracteristică poeţilor, poate lipseĭ de timp, poate tăcereĭ discrete cu care uniĭ oameniĭ acopere, ca subt un giulgiu trist, poema vieţeĭ lor.

Constat un lucru regretabil pentru critica noastră şi pentru iubitoriĭ de confesiunĭ. *Confesiunile*, atuncĭ când aŭ o valoare psichologică, socială şi estetică, preţuĭesc maĭ mult de cât alte opere impersonale (daŭ acestuĭ cuvînt înţelesul sĕŭ relativ) în care facultăţile de observator, de psicholog şi de stilist se manifestă cu puterĭ slabe. Aduceţi-vĕ aminte, scumpĭ cititorĭ, că Henri-Frederic-Amiel a fost un poet mediocru şi a scris, în acelaşĭ timp, *Confesiunĭ* care i-aŭ creat o glorie eternă.

Traian Demetrescu

Alegerile municipale în Spania

MADRID, 30 Aprilie. — *Alegerile municipale aŭ dat pentru toată Spania: 2573 monarhiştĭ; 854 republicanĭ; 169 independenţĭ şi 31 carliştĭ. Republicaniĭ aŭ majoritatea la Madrid şi în vr'o 40 de oraşe.*

Broasca şi Epurele

Dedicaţie ruginelor conservatoare apărute ca ciupercile pe arena politică.

Lovit de moarte, dar fugênd
Gonindu'şĭ moartea par'că
Vătuiul cade greŭ suflând,
La mal, pe lâng'o barcă.
Pe rîŭ e ceaţă ca un fum...
Cu albia în spate
O broască se afla nu'ş cum
In barcă, din pĕcate...
Să sbate, cearcă'ncetinel,
Şi scapă... Dar, îndată,
La epure alergênd, pe el
Se urcă îmbucurată.

La glasu'ĭ tare şi aprins
Ies broaştele nebune
In undă.—Cum? o broască-a prins
Un epure? Minune?
Ce fală acum pe neamul lor!
Ce cinste fără marginĭ!
Brotacĭ, poeţĭ cu viitor,
Vor umple miĭ de paginĭ.

D'atuncea mulţĭ aĭ lor urmaşĭ
Se cred, ca legendariĭ,
Că sunt alergătorĭ fruntaşĭ
Maĭ iuţĭ de cât ogariĭ...
Nu maĭ aleargă... Eĭ, şi? Dar
Aŭ alergat odată!
In sângele ereditar
Aŭ .. fala d'altă-dată!

Radulescu-Niger.

Bolintin, Aprilie 1891.

GREVELE

COMO, 30 Aprilie. — Ţesĕtoriĭ s'aŭ pus în grevă, care se întinde.

GENTE, 30 Aprilie.—Maĭ multe conflicte s'aŭ întêmplat erĭ în vecinătatea docurilor. Greviştiĭ aŭ încercat să împiedice descărcarea vapoarelor; doĭ lucrătorĭ aŭ fost aruncaţĭ în apă.

Maĭ multe meetingurĭ s'aŭ ţinut în favoarea greveĭ generale.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ	1606.00
(Va urma) Total leĭ	1606.00

INFORMAŢIUNI

Pe timpul sesiuneĭ Corpurilor Legiuitoare, „Adevĕrul“ ediţia I-a va apare regulat la orele 11 dimineaţa.

—✻—

Secţiunile Cameređ aŭ terminat erĭ lucrările de cercetare a titlurilor noilor aleşĭ.

Dacă vor fi gata azĭ toate rapoartele, discuţia validărilor va începe imediat. Dacă nu, mâine.

—x—

Astăzĭ se va face la Senat alegerea preşedinteluĭ.

Guvernul caută, prin toate mijloacele, să'şĭ atragă pe D-niĭ Manu şi Lahovary. In acest caz, D. Boerescu va obţine şi voturile celor 12 lahovarişti din Senat şi... poate va fi ales.

— Lahovary ne trebue, spunea un catargist influent, pentru că e singurul orator obraznic şi pentru că are 12 voturĭ la Senat.

— Dar dacă vĕ va trage pe sfoară?

— N'aĭ grijă. Iĭ dăm un ciolan aşa de mare, în cât o să se înece cu dînsul.

—✻—

Pe lângă sumele ce cheltuesc Ministerul de Interne şi Primăria Capitaleĭ pentru zioa de 10 Maiŭ, ministerul de rĕzboĭ va maĭ cheltuĭ câte va sute de miĭ de leĭ cu transportul şi concentrarea armateĭ în Bucureştĭ.

50,000, citiţĭ vĕ rugăm bine, cincĭ zecĭ de miĭ de leĭ, sunt deja cheltuiţĭ numaĭ pentru artificiĭ, carĭ vor fi trase în serile zilelor de 10 şi 11 Maiŭ în Cişmigiŭ, iar în aceea de 12 Maiŭ la hypodromul de la Băneasa.

Pun Guvernele birurĭ, pe care le înplinesc cu toba de la sărmanĭ, iar baniĭ strînşĭ îĭ cheltuesc pe fumurĭ de artificiĭ pentru a face gusturile streinilor.

—✻—

O nouă batjocură regală asvêrlită onoruluĭ militar.

M. S. Regele a dat voe ceauşuluĭ Sĕŭ de rĕndaşĭ şi vizitiĭ, ca să poarte sabie. In fie-care dimineaţă această mutră nemţească merge pe bulevarde în capul unuĭ şir de rîndaşĭ călărĭ, pe caiĭ regeluĭ, comandându'ĭ milităreşte şi cu sabia atârnată pare c'ar fi cine ştie ce general.

—✻—

Ofiţeriĭ brigadeĭ de artilerie din Capitală aŭ pornit azĭ dimineaţă călărĭ la Băneasa spre a petrece ziua de 1 Maĭ.

—✻—

La 29 Aprilie trecut, în Sofia, „Union Club“ a oferit un mare prânz de adio D-luĭ Djuvara, agentul Românieĭ. S'aŭ ţinut maĭ multe toasturĭ şi cuvîntărĭ călduroase de către Ministrul Grecof, preşedintele Clubuluĭ, de contele Sonwar, agentul Italieĭ, şi D. Stambulof, preşedintele consiliuluĭ de miniştri; cuvîntărĭ foarte amicale pentru România şi de asemenea pentru D-l Djuvara.

—✻—

Examenul anuluĭ al III-lea al şcoaleĭ de Agricultură de la Herĕstrăŭ va începe mâine, 2 Maĭ, şi va dura până la 9 curent.

—✻—

A apărut Dicţionarul Geografic al Judeţuluĭ Vlaşca de D. P. I. Antonescu Remuşĭ, lucrare premiată de Societatea Geografică Română.

—✻—

Curtea cu Juraţĭ din Ilfov va funcţiona în sesiune extra-ordinară, cu începere de la 15 Maiŭ, spre a judeca maĭ multe procese rĕmase din sesiunea trecută.

Sesiunea ordinară va începe la I Iunie.

—✻—

Asupra sănătăţeĭ D-luĭ I. C. Brătianu, Clubul liberal a primit de la Florica, cu data de azĭ, 1 Maĭ, următoarea telegramă:

Piteşti, 6,40 dimineaţa.

Amelioraţiunea face progrese sensibile de şi foarte încete.

Doctor Cantacuzino

—✻—

Preţul cerealelor, după o urcare furtunoasă de la 13 leĭ şi 60 banĭ până la 18 leĭ hectolitru, a stagnat câte-va zile după care a început să scadă.

Luna Aprilie a închis la Brăila cu următoarele preţurĭ:

Grâu 58 şi jum. lbr. 15,40.

Rapiţă predată în Iulie şi August, 18 la hect.

Porumb, 56 lbr. 9,30.

Orz, 48 lbr. 8,50.

Scăderea se crede că nu va fi de lungă durată.

—✻—

Reamintim că Duminică, 5 Maĭ a. c., va începe concursul ce Societatea *Tinerimea Română* îl ţine în fie-care an între eleviĭ şi elevele, de naţionalitate română, aĭ învĕţămîntuluĭ primar şi rural din capitală şi judeţul Ilfov.

Concursul va avea loc în şcoala primară *Petrache Poenaru* şi va începe la orele 8 a. m.

Societatea *Tinerimea Română* speră că publicul va onora, prin prezenţa sa, aceste concursurĭ, carĭ aŭ de scop a încuraja la studiŭ tinerimea şcolară.

—✻—

Studenţiĭ Românĭ şi Sêrbĭ reuniţĭ la Severin aŭ primit felicitărĭ călduroase din maĭ multe oraşe sêrbeştĭ, între care din Niş de la eleviĭ şcoaleĭ profesionale; din Alexinatz de la 34 cetăţenĭ; din Belgrad de la profesorul Lubimir Ivanovicĭ, de la redacţiunea ziaruluĭ *Serbsca Nezavisnosti*, de la maĭ mulţĭ cetăţenĭ Sêrbĭ, de la macedonicul Starov Dianic, şi de la Ministrul Nicolie; din Podjarevatz, de la un bĕtrân slovac, dr. Petrico.

Incă o telegramă a maĭ fost primită de la tinerimea academică sêrbă din Budapesta.

—✻—

Aseară pe la orele 10 un individ anume Niculae Constantinescu, servitor la D-nul Nacu, din Calea Victorieĭ Nr. 96, 'şi-a tras un foc de pistol în cap şi a remas mort. Asupra luĭ s'a găsit o scrisoare prin care spunea că se sinucide din cauza mizerieĭ.

Cadavrul a fost dus la spitalul Colţea din ordinul D-luĭ Procuror Paraschivescu.

—✻—

A apărut zilele acestea o broşură interesantă despre *Soluţiunea practică a cestiuneĭ filoxerice în România*, conferinţă ţinută în primul congres viticol din Craiova la 16 Octombrie 1890 de Nicolae S. Dumitrescu, şeful serviciuluĭ filoxeric, profesor de ştiinţele naturale.

—✻—

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul“ pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvîrşire la serviciul Agenţia Havas precum şi celor-l'alţĭ agenţĭ de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.

EDMOND GONDINET

BĔTRÎNUL

Azĭ, ţăraniĭ din La Marche şi din Limusin carĭ vin în Paris ca zidarĭ îşĭ pierd iute caracterul şi nu maĭ sînt de cât lucrătorĭ parizienĭ. In alte vremurĭ, plecaŭ din satele lor numaĭ pentru o vară; trăiaŭ între dînşiĭ, munceaŭ cu foc, iconomiseaŭ cu înverşunare şi se întorceaŭ—toamna—şi cumpĕraŭ câte o bucată de pămînt pe care 'l cultivaŭ când e sezonul mort; — în fiecare an cumpĕraŭ câte o bucată de pămînt şi averea creştea.

Aşa ajunsese relativ bogat Leonard Brĕchenoux, unu dintre ceĭ maĭ muncitorĭ. Işĭ clădise o căsuţă, în mijlocul moşioareĭ luĭ, în comuna Saint-Sulpice-les-Feuilles, lângă frumosul pîrîiaş pe care lumea îl numeşte cu pompă gârla Planchoueran.

Era văduv, cu un băiat şi cu o fată,— pe care'ĭ căsătorise fără zestre. Băiatul, Marţial, sta la dînsul, cu nevasta sa, Mariana Brégère. Fata Noemia sta în sat cu bărbatul sĕŭ, Nicolae Fantin.

Fiecare 'şĭ avea partea luĭ în cultura pămîntuluĭ, însă tatăl era tot şeful temut şi respectat.

Dupe un obiceĭ foarte rĕspîndit la ţară, în ziua când Leonard Brĕchenoux împlini 75 de anĭ, spuse copiilor sĕĭ că, fiind prea bĕtrîn ca să maĭ poată munci şi el, le va da lor avutul sĕŭ cu condiţia ca fiul sĕŭ să'l hrănească şi ca fiesa să'ĭ dea câte 30 francĭ pe lună.

Peste opt zile, nu'l maĭ băga nimenĭ de seamă pe tata Brĕchenoux — aşa e regula obişnuită; peste câte-va săptĕmânĭ ajunsese *unchiaşul*,—o jenă fără compensaţie—maĭ rĕŭ decât un impozit, o cheltuială de prisos.

Mariana, nora,—abia 'ĭ da din când în când câte ceva să mănînce, spuindu'ĭ că omul bĕtrîn nu trebue să mănînce ca să trăiască mult; alfel bietul om ar fi murit maĭ bĕtrîn decât Mathusalem.

Cât despre ginere, el avea tot d'auna alte plăţĭ urgente, la sfîrşitul lunĭ, şi zicea:—Ce trebuinţă aĭ de parale? Nu'ţĭ lipseşte nimic.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

4)

MYRT

Floarea Myrtuluĭ

(LEGENDĂ)

[Urmare şi fine]

După câte-va zile trebui să se obişnuiască cu noua viaţă, până când D-zeŭ îl va ajuta să scape. 'I trebuia oamenĭ care să'l ajute, căcĭ singur era peste putinţă se facă ceva. De aceia şi pentru că viaţa trândavă îĭ era nesuferită, ceru Impĕratuluĭ să'l lase a lua şi el parte la exerciţiurile gardeĭ, cea ce Impĕrătul îĭ aprobă; fu numit chiar oficer în gardă, şi prin purtarea şi cunoştinţele întinse ce avea, îşĭ câştigă dragostea şi prietinia celorlalţĭ; ba chiar şi Impĕratul trebui să'şĭ mărturisească că garda lua o nouă direcţiune, învăţase o instrucţie frumoasă — Palmeira avea cea maĭ bună armată dintre celelalte ţărĭ — ceia ce nu puţin îl bucură; astfel că de unde până acum bătrînul împĕrat nu se ocupa de loc cu trebile ostăşeştĭ; căpătă o plăcere mare pentru armată şi nu lăsa să'ĭ scape un exerciţiŭ fără ca el să nu fie de faţă.

Intr'una din zile chemă pe Adis şi'ĭ spuse că el are gândul a'l face şeful gărziĭ Impĕrăteştĭ dacă însă îĭ promite a'l servi cu credinţă. Adis care ştia că numaĭ devenit influent va putea să'şĭ realiseze planurile luĭ, promise Impĕratuluĭ şi aşa fu numit Capul gărziĭ; iar pe vechiul şef, Impĕratul îl numi aghiotantul întâiŭ al sĕŭ.

Astfel Adis căpătând încrederea Impĕratuluĭ, începu să lucreze şi pentru el.

Nimenĭ, afară de Impĕrat nu ştia cauzele pentru care fusese trimis oficerul Palmeirian în Cardia; aşa că toţĭ vĕzînd calităţile luĭ de bun militar, crezură că Impĕratul Palmeireĭ îl trimisese în adins prietinuluĭ şi rudeĭ sale, pentru a'ĭ instrui armata.

Toţĭ căutaŭ a se face plăcuţĭ luĭ Adis şi cu atât maĭ mult eraŭ eĭ îndemnaţĭ la aceasta când vedeaŭ că Impĕratul îl tratează cu aşa curtenie şi dragoste.

Printre oficeriĭ ce avea sub comandă, era unul numit Milcad pentru care Adis prinsese o mare simpatie; dar şi Milcad nu lăsa prilej să'ĭ scape fără a'ĭ arăta şi el o mare prietinie şi aceleaşĭ sentimente; nu e de mirat dar că deveniră îndată bunĭ prietinĭ.

Când Adis crezu că poate compta în de-ajuns pe prietinul sĕŭ, îĭ istorisi totul; Milcad se oferi a face ca să parvie Viamoreĭ un semn dela iubitul eĭ, o scrisoare; şi pentru aceasta el poseda un om credincios şi îndemânatic şi care 'şĭ ar fi dat viaţa cu bucurie pentru Milcad.

După ce se puseră la cale, Adis făcu o lungă scrisoare iubiteĭ luĭ, pe care o încredinţă luĭ Milcad după ce'l maĭ rugă să recomande multă băgare de seamă purtătoruluĭ, maĭ cu seamă că Impĕratul Palmeireĭ trebue să fi avênd mĕsurĭ luate astfel că nimic să nu scape atenţiuneĭ sale.

Credinciosul luĭ Milcad plecă şi după treĭ septămânĭ reuşi să dea scrisoarea chiar în mâna Princeseĭ, pe când ea se preumblă în grădina palatuluĭ şi în care grădină cu multă dibăcie reuşise el a intra nevĕzut de nimenĭ.

Obţinênd respunsul eĭ, credinciosul plecă din noŭ şi după alte treĭ septămânĭ îl şi aduse luĭ Adis.— Este imposibil de descris fericirea Viamoreĭ şi a luĭ Adis când căpătară ştirĭ unul de altul; însă Adis se întristă mult când citi că tatăl Viamoreĭ voieşte a o mărita după Impĕratul Falminilor, că acesta voieşte cu orĭ-ce preţ să o ia, şi că va provoca chiar rĕsboiul numaĭ ca să'şĭ ajungă la scop; cu toate acestea Viamora încheia scrisoarea că: dacă D-zeŭ nu'ĭ va da pe iubitul eĭ Adis, va prefera să moară maĭ bine, de cât să devie soţia altuia. Aceasta era de-ajuns pentru a'l consola pe Adis.

In altă scrisoare Viamora îĭ spune iarăşĭ că hotărîrea tatăluĭ eĭ este neclintită, de a o da de soţie vecinuluĭ sĕŭ, şi aceasta maĭ mult de frica unuĭ resbel de cât din alte vederĭ.

Astfel dar stăteaŭ lucrurile de ambele părţĭ.

Impĕratul Cardilor era bătrîn şi se însurase la bătrîneţe cu o Princesă streină ca şi dînsul; nu avea nicĭ un copil, lucru ce'ĭ cauza mare întristare gândindu'se că mâine, poimâne ar putea să moară fără să'şĭ fi vĕzut cârma Impĕrăţieĭ încredinţată cuiva; rude nu avea de cât pe Impĕratul Floreador, dar care nu'ĭ putea fi de nicĭ un folos în cazul de faţă.

Tot timpul domnieĭ luĭ, ţara se bucurase de pace, căcĭ luĭ nu'ĭ plăcea să trăiască în vrajbă cu veciniĭ sĕĭ, şi nicĭ să se amestece în certele lor. El nu ştia ce e rezboiul, căcĭ nu făcuse nicĭ odată vre-unul; iar dacă avea armată, apoĭ aceasta pentru că voia ca nicĭ veciniĭ luĭ să i se amestece vre-odată în afacerile ţăreĭ luĭ.

Tocmaĭ când se gândia şi el maĭ mult că-ĭ trebue linişte, primi invitaţiune de la Impĕratul Falminilor ca să'ĭ împrumute maşinile de resboiŭ şi două miĭ caĭ, de oare-ce se găteşte de luptă; însă îndemnat de Adis, Impĕratul refuză. Şi a doua invitaţie însoţită cu oare-carĭ ameninţărĭ avu acelaşĭ rezultat.

Când însă pentru a treia oară Falnicul îngâmfat trimise vorbă că dacă nu i se dă de voe lucrurile cerute, va veni singur să le ia; el rĕspunse: Să vie, că-l aşteptăm; îl vom primi ca pe un jefuitor.

Acest rĕspuns înfurie groaznic pe Impĕratul Falminilor şi ştiind că are a face cu un bĕtrân fără putere şi cu o armată lipsită de căpetenie, dete poruncă oştirilor a intra în Cardia şi se puse însuşĭ în fruntea lor.

Adis ceru Impĕratuluĭ ca să'l numească pe el Şeful Suprem şi să aibă încredere într'ênsul; Impĕratul nu se împotrivi şi Adis punêndu-se în capul oasteĭ Cardilor plecă întru întêmpinarea duşmanuluĭ; luând lângă dênsul garda împĕrătească pe care ştia el că poate să se încreadă.

In câte va bătăliĭ ce se dete, Cardiĭ bătură atât de rĕŭ pe Falmini în cât Impĕratul acestora ruşinat şi rănit chiar de Adis fu nevoit a eşi din ţară şi a fugi; iar când vĕzu că Cardiĭ nu'l slăbesc nicĭ în ţara luĭ, fu silit să ceară pace, pe care cu multă greutate şi cu grele condiţiunĭ o căpătă.

După acest rĕzboĭŭ victorios, Adis se întoarse în ţară, fu îmbrăţişat de către Impĕrat, iar locuitoriĭ Capitaleĭ îĭ făcu serbărĭ timp de zece zile; Impĕratul ca rĕsplată a vitejieĭ luĭ Adis, îl numi pe viaţă Căpetenia întregeĭ oştirĭ.

Vestea înfrângereĭ Falminilor ajunse şi la Palmiera; iar când se află că între alte condiţiunĭ de pace este şi aceia că Impĕratul Falminilor nu va putea face nicĭ un rĕzboiŭ cu cine-va fără consimţimîntul Impĕratuluĭ Cardilor, Floreador se grăbi a'ĭ mulţumi şi a'l felicita bucuros fiind-că vedea rĕzboiul înlăturat.

Douĭ anĭ se împlineaŭ aproape de la plecarea luĭ Adis din ţara luĭ şi în acest timp nimic maĭ însemnat nu s'a maĭ pe-

Suferinţele acestea materiale nu eraŭ cele maĭ dureroase pentru bietul fost zidar. Nimenĭ nu'ĭ maĭ cerea sfatul luĭ. Fiul sĕŭ şi ginerile sĕŭ cultivaŭ pămînturile cum ştiaŭ eĭ, se apucaŭ de invenţiile noĭ, şi dacă tatăl, mîhnit, făcea câte o observaţie, eĭ dedeaŭ din umerĭ, îĭ ziceaŭ că nu ştie ce spune şi 'ĭ întorceaŭ spatele.

Leonard Brèchenoux avea însă o compensaţie: era bunic.

Fiul sĕŭ avea o fată—Fanşeta—care împlinise 14 anĭ.

Fragedă şi rumenă, cu ochĭ marĭ negri zîmbitorĭ şi cu dinţĭ frumoşĭ albĭ, totdauna arătaţĭ, — era chiar rîsul în tot ce are el maĭ tînĕr şi strălucitor. Fanşeta adora pe bunicul sĕŭ.

In fiecare dimineaţă ea se ducea să'l deştepte sărutându'l. Ca să'l înveselească, cânta tot felul de cântece şi 'ĭ spunea tot felul de istoriĭ frumoase pe carĭ le afla din sat. Iĭ aducea poamele cele maĭ frumoase din livede, — acelea pe carĭ părinţiĭ eĭ le păstraŭ ca să le vînză chiaburilor din canton. Bĕtrînul nu avea drept decât la perele putrede şi la merele vermĕnoase, însă fetiţa şireată trecea pe câte subt un copac, îl scutura, întindea şorţul şi prindea *poamele căzute*. Eraŭ pentru bunicul.

Şi pentru el nu era maĭ mare bucurie de cât să se ducă cu Fanşeta când pleca să pască vacile. Trebuia să 'l vezĭ, nalt, uscat, cam gârbov, rezimat în ciomag călcând alăturĭ de nepoata sa, care mergea cu furca în brîŭ şi cu fusul în mână, vorbind neîncetat şi întrerupêndu'se numaĭ ca să dea fuga după *roşia* căreia îĭ plăcea să mănânce iarba vecinuluĭ.

Peurmă şedeaŭ jos, amîndoĭ, pe iarbă verde, la umbră, şi bunicul vorbea serios cu nepoata sa, care lăsa iute fusul jos, îşĭ punea bărbia în mâinĭ şi 'l asculta, cu ochiĭ holbaţĭ, cu gura căscată, ca şi cum nimic în lume nu o putea interesa maĭ mult.

— Când veĭ fi fată mare, zicea el adeseorĭ, nu vreaŭ să te măriţĭ cu un burghez şi cu un om care ştie să vorbească frumos. Să te măriţĭ cu un ţăran ca mine,—om care să fi păstrat obiceiurile vechĭ, un ţăran adevĕrat,—om care ştie să iubească pămîntul care 'l hrăneşte. Pămîntul par'că are suflet pentru dînsul. Oare iarba care creşte în fie-care zi tot maĭ deasă în livede nu este vie? Şi spicurile frumoase carĭ se umflă şi îngălbinesc la soare pe câmpie? Dobitoacele carĭ ne slujesc nu se poartă tot ca şi noĭ? Nu sînt şi ele un fel de societate de prietinĭ?

Nu are omul de cât să se închiză numaĭ cu lumea asta mică, fără să se ocupe de oraşe şi de gălăgia lor—asta 'ĭ tot ce trebue ca să fie cineva fericit—însă copiĭ noştri aŭ alte gîndurĭ!

Şi tot în felul ĕsta vorbea bĕtrînul. Fanşeta îl asculta cu gura căscată.

Şi ceasurile acestea eraŭ cele maĭ dulcĭ din viaţa sa.

Biata Fanşeta era de multe orĭ ocărîtă reŭ. I se imputa că 'şĭ pierde vremea cu *unchiaşul*,—însă ea îşĭ ştergea lacrimile şi se ducea zîmbind lângă unchiul eĭ!

Intr'o zi însă veni la dînsul cu lacrimile în ochĭ, abia putênd să vorbească, înecându'se la fie-care vorbă. Tatăl şi muma eĭ hotărîseră s'o trimită la Souterraine, într'un pension de fete, ca s'o facă institutoare şi s'o mărite cu un avocat!

Bĕtrînul sări în sus ca şi cum ar fi avut doĕzecĭ de anĭ!

Voiaŭ să 'ĭ ia pe nepoată-sa—ca s'o facă domnişoară!

Asta era prea mult!

Alergă acasă, gâfîind şi roşu de necaz, însă nora sa îĭ tăie vorba scurt, rĕspunzênd că Fanşeta nu era a luĭ.—El voi să stărue, ea se înfurie. El încercă să strige maĭ tare, ea îl înşfăcă şi 'l dete pe uşe afară.

Fanşeta dete un ţipĕt groaznic şi se repezi ca să ţie pe bunicul eĭ. Muma eĭ o înbrînci pe o bancă unde căzu leşinată.

Fiul nu zisese nimic.

Peste un sfert de ceas bĕtrînul se 'ntoarse în casă, liniştit, cu aerul hotărît.

— Fiindcă m'aţĭ gonit, voiŭ pleca,—nu acum îndată, ci mâine de dimineaţă.

— Unde o să te ducĭ? îl întrebă fiul sĕŭ.

— O să mĕ duc să mĕ aşez în Limoges.

— Cum?

— Nu vĕ priveşte.

Mariana îl crezu nebun.

Peste noapte bunicul nu se culcă. Umbla de colo până colo, căutând scândurĭ, luând un herĕstrĕŭ, saŭ un ciocan, bătênd cue. Tăia cu herĕstrĕul şi bătea cu ciocanu. Nimenĭ nu putu dormi.

Şi a doazi, în zorĭ, rugă pe fiul sĕŭ ca să înjuge boiĭ la car, ca să 'l ducă până la gară.

— Nu te ducĭ pe jos? rĕspunse Mariana rînjind.

— Am să duc o lădiţă de care nu vreaŭ să mĕ despărţesc. Am s'o pun în car şi am să şed pe dînsa.

Marţial şi nevasta sa se uitară unu la altu încremeniţĭ.

Insă Noemia şi bărbatul sĕŭ, Nicolae Fantin, şi aflaseră că tata o să plece şi că o să ia cu dînsul o ladă, pe care nu voia s'o încredinţeze nimuluĭ. Alergară.

Bĕtrînul, tot liniştit, arătă o lădiţă închisă cu multă grije cu şine de fier. Fantin o ridică aşa într'o doar; lădiţa era prea grea. O trînti şi se auzi par'că un sunet metalic.

Toţĭ ochiĭ scăpărară.

— Iţĭ spuneam eŭ că omul ĕsta ascunde, zise Noemia.

— Eram sigur că are banĭ ascunşĭ, zise încet şi Nicolae.

Unchiaşul se făcu că nu bagă de seamă nimic. Zise însă iar liniştit:

— Injugaţĭ boiĭ la car.

— Păĭ, tată, dacă trăeştĭ rĕŭ cu Marţial, vino la noĭ! zise Nicolae Fantin.

— Pentru ce? zise Mariana; şi cu un glas dulce: M'am purtat rĕŭ cu tata.—Cred însă că o să mĕ ierte dacă mĕ voiŭ pocăi.

— O să fie maĭ bine la noĭ dacă pleacă mititica Fanşeta, zise Noemia.

— Fanşeta nu se va duce, dacă doreşte tata s'o ţie lângă dînsul, zise Mariana.

Şi Fanşeta, nebună de bucurie, sări de gâtul bĕtrînuluĭ, şi, luându'l în braţe, îĭ zise:

— Nu, nu, să nu pleci.

Pacea se făcuse.

Bĕtrînul sĕrută cu drag pe nepoata sa. Peurmă, uitându-se la copiĭ sĕĭ cu un zîmbet ciudat, ascunse lădiţa preţioasă, cu multă grije, şi nu maĭ zise nimic.

Fiul cumpĕră doĭ câinĭ ciobăneştĭ şi, când lipsea el d'acasă alerga ginerele cu puşca de vînătoare şi se aşeza în casă.

Acum fie-care voia să resfeţe pe tatăl, fie care se'ntrecea ca căĭ întîmpine dorinţele. El primea, zîmbind — cu un aer ciudat.

Il îndopaŭ cu tot ce era maĭ bun.

Nimenĭ nu tăia o uscătură fără să'l întrebe întîĭ pe dînsul.

Fanşeta nu maĭ putea de bucurie. Era maĭ fericită decât dînsul că'l vede aşa de bine îngrijit.

El îĭ zicea uneorĭ:

— După ce te voiŭ mărita pe placul meŭ nu o să maĭ am ce să fac în lumea asta.

Adevĕrat că el alesese pe bărbatul Fanşeteĭ, un ţăran tînĕr din vecinătate, cinstit, blând şi harnic.

Fericirea micuţeĭ luĭ Fanşeta era asigurată, acum putea să moară.

Puse să'ĭ aşeze patul lângă fereastră şi se stinse—într'o dimineaţă frumoasă de toamnă—zîmbind pămîntuluĭ sĕŭ mult iubit.

Numaĭ Fanşeta plânse!

Cea d'întîĭ mişcare a copiilor sĕĭ fu ca să alerge la lădiţa aşa de bine păzită.

Era plină cu pietre!

Bĕtrînul era rĕzbunat.

Spartali.

---

trecut; iar ştirile de la iubita luĭ îĭ soseaŭ regulat; ea îl ruga tot-d'auna să aibă răbdare, căcĭ Dumnezeŭ e bun şi va schimba lucrurile. Căcĭ de la încăpăţânarea tatăluĭ eĭ nu era nimic bun de aşteptat.

In acest timp, Impĕratul Cardilor căzu bolnav şi fu nevoit a lăsa conducerea Imperiuluĭ soţieĭ sale şi luĭ Adis; iar când vĕzu poporul că Impĕratul este pe moarte şi că veciniĭ se bucur de starea în care rĕmânea ţara, începu să se strângă şi să se sfătuească ce e de făcut; dar iată că într'o dimineaţă se auzi în toată Capitala că garda a ales Impĕrat pe Adis, după stăruinţele luĭ Milcad, care era şeful eĭ de maĭ bine de un an (numit fiind de către Căpetenia armateĭ; după rĕzboiul cu Falminiĭ), Poporul primi cu bucurie această veste şi merse la palat. Bĕtrânul Impĕrat auzi şi dênsul cele petrecute şi chemând pe Adis, îĭ arătă bucuria ce are că poate va muri liniştit ştiind Imperiul lăsat pe nişte mânĭ ca ale luĭ; apoĭ îl sfătui să se poarte tot-d'auna cu bunătate cu supuşiĭ luĭ şi maĭ adăugă el încet: adu'ţĭ aminte că acum nu maĭ are amicul meŭ Floreador nicĭ un motiv a te despărţi de copila sa, de oare-ce eştĭ Impĕrat.

Dupĕ două zile bĕtrânul împĕrat muri lăsând în locu-ĭ pe altul tînĕr şi puternic.

Impĕratul Adis se grăbi a aduce la cunoştinţa tuturor ţărilor suirea sa pe tron şi în acelaşĭ timp se anunţă Impĕratuluĭ Palmeirian că soseşte în curând în Palmeira.

Se înţelege că Impĕratuluĭ Cardilor nu i se putea refuza ceea ce ofiţeruluĭ Adis se refuzase maĭ de mult şi de aceea Floreador îl ertă pentru trecut şi primi cu mare bucurie ca să-l ia de ginere.

O lună întreagă ţinu veselia şi petrecerile în amêndoĕ ţarile, când se făcu nunta; iar când Adis duse pe iubita-ĭ soţie în ţara ce-l alesese de împĕrat, poporul o primi cu atâta căldură şi cu atâta bucurie, în cât ea jură a fi mama aceluĭ popor bun şi mărinimos; şi în adevĕr s'a ţinut de cuvînt, crescêndu-şĭ maĭ apoĭ şi copiĭ în aceiaşĭ dragoste pentru poporul Cardilor.

In grădina palatuluĭ împĕrătesc fură sădiţĭ Myrţĭ, căcĭ după cum spunea împĕrăteasa, aceştia vor sili-o să nu părăsească ţara pentru a merge în patria eĭ să-ĭ vadă.

Aceasta este în scurt viaţa luĭ Adis şi a Viamoreĭ.

De atuncĭ floarea de Myrt înseamnă *amor* şi *credinţă*. Şi dacă până azĭ aceste doĕ semnificărĭ s'aŭ schimbat, dacă iubirea de azĭ nu se maĭ aseamănă cu cea de mult, iar credinţa se traduce altfel ca maĭ nainte, totuşĭ etern floarea de Myrt va însemna *credinţă* şi *amor*.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 1 Maĭ 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 şi 3/4 m., sub preşedinţa D-luĭ Dim. Ghica.

Prezenţĭ 156 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. *Preşedinte* comunică Adunăreĭ că până acum s'aŭ depus 19 rapoarte şi că maĭ lipsesc 11. Consultă decĭ Camera dacă trebue să înceapă de azĭ discuţia saŭ de mâine.

Se pune la vot şi se hotăraşte ca discuţia să înceapă azĭ la orele 3.

Şedinţa se suspendă.

La orele 3 şedinţa se redeschide.

Pe banca ministerială D-niĭ Ghedem şi Ilariu Isvoranu.

Preşedintele comunică că toate rapoartele s'aŭ depus, afară de două. Intreabă decĭ: ce este de făcut.

D. *G. D. Pallade* observă că regulamentul opreşte începerea discuţieĭ, până nu se depun *toate* rapoartele.

Camera nu poate să dea un vot contrariŭ regulamentuluĭ.

D-sa cere amânarea pe mâine.

D. *Ghica* spune că n'a fost în intenţia sa ca să pue în discuţie regulamentul.

D-nu *N Ceaur Aslan* combate cele zise de D-nu Pallade, căcĭ amânarea poate să se prelungească la infinit şi Camera n'ar putea să lucreze, ne fiind constituită.

SENATUL

Şedinţa de la 1 Maĭ 1891.

Şedinţa se deschide la orele 3 şi 10 minute sub preşedenţia D-luĭ Ianov, vice-preşedinte.

Prezenţĭ 96 D-nĭ senatorĭ.

Sumarul şedinţeĭ precedente se aprobă.

Pe banca ministerială se observă D-niĭ General Florescu, Esarcu şi Vernescu.

Decĭ votul este şi astăzĭ declarat nul.

Se revine asupra votuluĭ indigenatuluĭ de ierĭ asupra luĭ Alex. Barbu care a fost declarat nul.

Votanţĭ	52
Bile albe	29
" negre	28

D. **Popovicĭ** cere cuvêntul. D-sa crede a se face ecoul tuturor D-lor senatorĭ, ca maĭ înainte de a intra în lucrărĭ serioase, să se procedă la alegerea preşedinteluĭ.

D Preşedinte propune la vot propunerea D-luĭ Popovicĭ.

Ultime Informaţiĭ

Până la orele 3 n'a sosit nicĭ o ştire de la Florica asupra mersuluĭ boaleĭ D-luĭ Brătianu.

Cu trenul de astă seară va pleca din noŭ D. dr. Kalinderu pentru a da îngrijirile sale bolnavuluĭ. D. dr. Asachi se află încă la Florica.

*

Din ştirile primite de confraţiĭ de la Telegraful, *D. Brătianu care 'şĭ perduse cunoştinţa acum două zile, e maĭ bine şi poate comunica cu aceĭ din prejurul sĕŭ.*

—✱—

O întrebare:

Ce s'a făcut cu hoţia de la contabilitatea C. F. R.? Culpabilul fi-va apărat pentru că e neamţ?

Dacă ar fi român ar sta de mult la Văcăreştĭ.

Direcţiunea C. F. R. ar putea să ne onoreze cu un rĕspuns.

—✱—

Rugăm pe D. ministru al instrucţiuneĭ publice să bine-voiască a ordona o anchetă la şcoala normală Carol I din calea Rahoveĭ.

Dacă ancheta va fi serioasă, D. ministru va afla că eleviĭ acesteĭ şcolĭ sunt hrăniţĭ foarte prost.

In ziua de Paştĭ, D. director şi D. Economu aŭ hrănit eleviĭ cu carne de vacă (cea maĭ proastă) amestecată cu ştevie.

E scandalos de a vedea speculându-se hrana elevilor carĭ de multe orĭ se scoală de la masă maĭ flămânzĭ.

Dacă D. ministru va tolera prelungirea acesteĭ ruşinoase stărĭ de lucrurĭ, vom reveni şi vom dovedi că, numaĭ în protecţia de care se bucură, D. director găseşte curajul de a face această speculă.

—✱—

Candidatul guvernuluĭ la preşedinţia Camereĭ este D. colonel Răznoveanu.

—✱—

Ca urmare a ştirilor primite azĭ dimineaţă cu privire la atentatul contra Ţareviciuluĭ, maĭ primim şi următoarea telegramă din Petersburg:

Un comunicat oficial anunţă că Ţareviciul călĕtorind prin Otsa, oraş japonez, a fost rănit la cap cu o lovitură de sabie de către un agent de poliţie subaltern. Rĕŭ făcătorul a încercat să'l lovească din noŭ, dar a fost trântit de o lovitură de baston ce ĭ-a dat Prinţul George al Greciei.

Rana Ţareviciuluĭ nu inspiră nicĭ o nelinişte. Ţareviciul a telegrafiat el însuşi pentru a asigura pe Auguştiĭ sĕĭ părinţi de starea sănătăţeĭ sale. El are de gând să continue călĕtoria sa fără a modifica programul itineraruluĭ sĕŭ.

—✱—

Se vorbeşte că liberaliĭ-conservatorĭ vor să aleagă ca preşedinte al Senatuluĭ pe D-nu C. Boerescu, aceasta ca o împăcare că D-sa nu este în minister. Cel care se veseleşte maĭ mult de această alegere în perspectivă este K. K. Ghiţă Mârzescu, care nu maĭ slăbeşte pe D-nu Boerescu cu dragostea...

De altă parte liberaliĭ-naţionalĭ vor să susţie pe D-nu Orĕscu.

In fine junimiştiĭ vor să susţie pe D-nu Creţulescu.

Vom vedea cine va birui.

—✱—

Azĭ 1 Maĭ maĭ toate autorităţile aŭ luat vacanţe, pentru ca funcţionariĭ să maĭ resufle puţin, de oare ce ceteţeniĭ carĭ aŭ afacerĭ pe la ele, după credinţa guvernanţilor, aŭ destul timp de pierdut.

—✱—

Maĭ toate judeţele sunt bântuite de tâlharĭ;

Astă-noapte aŭ fost prinşĭ patru tâlharĭ la Pantelimon, din nouă cât formaŭ banda. Aceştĭ negustorĭ aŭ prădat zilele trecute douĭ locuitorĭ din Comuna Săruleştĭ, torturându'ĭ şi jefuindu'ĭ.

Meritul acesteĭ prinderĭ se datoreşte notaruluĭ din Brăneştĭ.

—✱—

A apărut, în Viena, în româneşte, o descriere a staţiuneĭ balneare „Karlsbad în Boemia," din punctul de vedere topografic şi medical, de *Dr. Ludovic Friedenthal*, medic de cură în Karlsbad, şi se află de vênzare la librăria Socek & Comp. Preţul 2 leĭ şi 40 banĭ.

—✱—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	96 1/4
5% Imprumutul comunal (1890)	97 1/2
5% Scris. funciare urbane	97—
5% Scris. funciare rurale	100 3/4
5% Renta amortisabilă	99 1/4
5% Scris. urbane de Iaşĭ	87—

ULTIME TELEGRAME

LISABONA, 1 Maĭ. — Criza continuă. Pe piaţă este o mare abondenţă de bilete ale BănciĭPortugalieĭ, carĭ se schimbă cu un acompt ridicat. Numaĭ Banca Portugalieĭ le schimbă contra altor diferite valorĭ.

PARIS, 1 Maĭ. — Prinţul Ludovic Napoleon a sosit într'un incognito strict; el va şedea aci o sĕptĕmână.

ULTIMA ORA

D. C. Boerescu a fost ales preşedinte al Senatuluĭ cu 52 voturĭ, contra D-luĭ N. Creţulescu, care a întrunit 40 glasurĭ.

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova. . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12_{50} »
« Şiştov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Olteniţa . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţĭ . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6_{44} «	« 9_{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Şiştov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopolĭ . .	« 5_{50} «	« 5_{50} «	« 5_{50} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Cursele vaporului local între Galaţi-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:
De la Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail : Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:
De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ : Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Bucuresci. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta.